

ابن رشد (Averroes)

زندگانی ابن رشد :

نامش محمد، فرزند احمد بن محمد بن احمد بن رشد وکیه‌اش ابوالولید بود. او در سال ۵۲۰ هجری (۱۱۲۶ میلادی) در قرطبه از شهرهای معروف اندلس در یک خانواده روحانی چشم بدنیاگشود. پدر وجدش از فقهاء بنام وقاضیان صاحب منصب اندلس بودند. در چنان محیط دانش و دین، درس قضاء و حکمت را فرا گرفت و در علوم ادبی نیز تبحر یافت و داشت پزشکی را از محضر طبیبان بزرگی چون ابو جعفر هارون و ابو مروان بن جربول البلننسی فراگرفته و سرآمداقران گشت. در سال ۵۴۷ (به سن ۳۸ سالگی) به مراکش سفر نمود. در آن عصر، مراکش مرکز خلافت امراء موحدین و مجمع دانشمندان و روحانیون بود. سلسله موحدین در اوائل قرن ششم توسط ابن تومرت تأسیس شد و در زمان ابن رشد، ابو یعقوب یوسف ابن عبدالمؤمن دوم خلیفه بود. ابو یعقوب مردی دانشمند و آگاه از نظریات حکماء یونان و به علوم قرآن آشنا و حامی و دوستدار علماء بود. از جمله حکما و دانشمندان عالی‌مقامی که در دربار وی قرب و منزلتی تمام داشتند، یکی مشهور تراز همه، فیلسوف و

* بزشک نامی اندلس ، ابو بکر محمد بن عبدالملک بن محمد بن محمد ابن طفل * صاحب کتاب معروف حی بن یقظان بود . وی حدود ۱۵ تا ۲۰ سال پیش از این رشد

* ابن طفیل ابو بکر محمد بن عبدالملک بن محمد بن محمد در غرب ناطه و در بین سالهای ۴۹۲ تا ۵۰۴ متولد شد و در ۵۸۱ درگذشت . برای تحقیق درباره این فیلسوف پژوهش نامی درجوع شود به :

۱ - حی بن یقظان لابن سینا و ابن طفیل والمهروندی، تحقیق و تسلیق احمد امین، قاهره ۱۹۵۹ .

۲ - المعجب فی تلخیص اخبار المغرب : عبد الواحد المراكشي ، مصر ۱۳۴۹ .

۳ - وفيات الاعيان : ابن خلkan مصر ، ۱۹۴۸ ج ۶ ص ۱۳۴ .

۴ - مرکز الاخاطه بادباء غرب ناطه ، نسخه خطی کتابخانه ملی پاریس .

۵ - فلسفه ای جعفر بن طفیل : استاد فرح اقطون ، قاهره ، ۱۹۵۴ .

۶ - نفح الطیب : المقری ، مصر ، مطبعة امیریه ، ج ۱ ص ۲۸۹ .

۷ - الروض المعطار ، نشرة لمیقی پرفصال ، قاهره ۱۹۳۷ .

۸ - روض القرطاس : ابن ابی ذرع ، نشرة تورنبرگ (ج ۱ ص ۱۲۶ - ۱۲۷) (۱۳۵ -) .

۹ - مجلة معهد الدراسات الاسلامية ، طبع مادرید ، عدد اول ، مقاله غرین غومس درباره قصیده سیاسیه ابن طفیل .

۱۰ - فهرس الفزیری (لسان الدین بن الخطیب) یا فهرست کتابخانه اسکوود بال ج ۲ ص ۷۶ ستون ۳

۱۱ - مقاله Carra de Vaux در دائرة المعارف اسلامی به زبان فرانسه ج ۲

۱۲ - تراث الانسانیه ، ج ۱ ص ۲۱۱ .

13-S.Ockloy : The History of hayy ibn yagzan-London ' 1929.

14 - L . Gauthier : Hayy ibn yagzan , romman Philo . d , Ibn thofail , Alger 1900 .

15 - L . Gauthier : In Tufail sa Vie , ses oeuvres , Paris 1909

۱۶ - بویژه ، مقاله نگارنده در نشریه معارف اسلامی شماره ۹ تحت عنوان شاهکارهای فلسفه اسلامی .

۱۷ - منابع دیگر - زنده بیدار: ابن طفیل ترجمه استاد فروزانفر - الاعلام زرکلی - کشف الظنون چلپی .

بدنیا آمد و در داشت پزشکی شهره آفاق گشت تا بدانجا که طبیب مخصوص وزیر ابویعقوب مذکور گردید . خلیفه چنان به وی علاقمند شد که در قصر خویش جای مخصوصی برای او تعیین کرد . در اثر موقعیت خاص این فیلسوف بزرگ و پزشک نامی داشت دوست بود که دانشمندان و فلاسفه و پزشکان از اطراف به آن کعبه اعزاز و احترام روی میآوردند.

روزی خلیفه از ابن طفیل خواست که مردی صاحب نظر در فلسفه ارسطو را به او معرفی کند تا از معانی پوشیده گفتار حکیمانه ارسطو پرده بردارد . ابن طفیل ، فیلسوف والاقام ما یعنی ابن رشد را بحضور ابویعقوب معرفی کرد . در این موقع بود که مشکل گشای فلسفه ارسطو بستگاه حکومتی وارد شد . نخستین برشورد ابن رشد با خلیفه موحدین بسی شایان توجه است . جریان امر را ابن رشد چنین مینگارد :

« وقتی که پیشگاه امیر زمان رفت ، ابن طفیل در آنجا حضور داشت و از من ترد امیر ستایش کرد . امیر پس از اطلاع از ظام و خانواده هن ، گفت : نظر فلاسفه درباره حدوث و قدم جهان چیست : ابتدا ترسیدم و اشتغال به فلسفه را هنگر شدم . لیکن امیر با ذکالت و تیز هوشی سبب بیمناکی هرا از فلسفه دانی دریافت و روی به ابن طفیل کرد و باوری درباره عقاید حکما به بحث و گفتگو پرداخت و اقوال ارسطو و افلاطون را بازگو کرد . و نظریات ملین و اهل مذاهب وادیان را برگفت ، بحدی که من از ومعت آگاهی وی در شگفت شدم و از اینکه دیدم متعاف فلسفه را خریداری هست ، دل و جرأتی پیدا کردم و نظریه خویش را بیان نمودم » .

از این گفتار فیلسوف ها پیداست که در آن عصر ، برخی موارد مثل ادوار ظلمانی تاریخ حکمت ، فلسفه و تدریس آن ، دشمنان زیادی داشت . و پیدا بود که قشریون کنده فهم ، چون دستشان به ثمرهای پرحلابت درخت حکمت نمی رسید ، در صدد پی کردن شاخ و بن آن برمی آمدند .

باری ، به مرور ایام ، هنرلت ابن رشد روز افرون شد و چون ابن طفیل پیر گشت و جز به وزارت و حل معضلات امور مملکت نمی‌توانست بیزدازد ، ابن رشد طبیب خاص خلیفه شد . در این ایام طلائی زندگی ابن رشد بود که کتب نفیسه پزشکی و شروح ارزشی فلسفه ارسطو به رشته تحریر درآمد .

در سال ۵۷۸ هجری (۱۱۸۴ میلادی) ابویعقوب در گذشت و فرزندش ابویوسف المنصور جانشین پدر شد . در ابتدا با عزاز و احترام فیلسوف ما پرداخت . لکن چندی نگذشت که حسودان و کم خردانی چند ، خاطر خلیفه را نسبت به او تیره کردند و از (کتاب الحیوان) او عبارتی را که در وصف فرازه نوشته بود برخواهند : « آنرا در تزد پادشاه برابر دیدم » و منظور از پادشاه برابر همان منصور خلیفه بود و این یک نوع توهین محسوب شد و در نتیجه وی را به محاکمه کشانیدند و چون در استدلال و اقامه برهان حریف وی نبودند ، دسیسه‌ها پیا کردند و خطیب شهر را واداشتند تا آوازه دردهد که ابن رشد ویارانش از دین خارج شده‌اند و عقاید کفرآمیزی اظهار می‌دارند و قتوای قتل وی دادند . اما منصور به کشتن وی حاضر نشد لکن تبعید شد . در این هنگام بود که کتابهای او با سایر کتب فلسفی رایکجا آتش زده و فیلسوف گرانقدر ما از چماق تکفیر قشرون رنجید و دل شکسته در شهر الیسانه تبعید گاه خویش بسر می‌برد . این دوره بیش از یک‌سال طول نکشید چون خلیفه ویرا مورد لطف مجدد خود قرارداد ولکن دیری پیائید که در سال ۵۹۵ ساقی اجل شرنگ جان شکر هرگز را در کام وی ریخت .

مختصری از فلسفه ابن رشد :

مقام شامخ ابن رشد در فلسفه اسلامی و تأثیر بسزای او در فلسفه غرب قبل از انکار نیست . بهترین نکته ارج و والا ئی او ، شرح و تبیین آراء و عقاید ارسطو می‌باشد . از این رهگذر است که رشد فکری حکماء اسلامی و فلاسفه اروپا تضمین گشت .

نبردهای فکری وی با کلام پردازان منصب ، دیگر از معیارهای ارزشمندی اوست. همزمان با ابن رشد ، فلسفه اهل مدرسه (Scolastiques) در اروپا رونق داشت و ارسسطو در لسان آنان ، حکیم و فیلسوف علی الاطلاق (Philosophus) یا امیرالفلسفه (Principis Philosophorum) نامدار شده بود ، و فیلسوف ما به نام شارح (Commentator) شهرت داشت و کتابهای وی یکی پس از دیگری ترجمه و نشر می شد . و بمروز موجب پیدایش دوجبه فکری درمیان اهل مدرسه گشت و کم کم یک ابن رشد مسیحی دربرابر ابن رشد اسلامی پدید آمد. و فیلسوف عزیز ماکه در عالم بی رنگی بکمال تاروپود فکری ارسطوی قبل از مسیح لباس نوی باقه بود ، چون امیر رنگ شد ، منشاء صحنه های زد و خورد و جنجال گشت ، طوری که از او چهار شقه ویا به عبارت دیگر چهار شخصیت از هم جدا و پر خاشگر بوجود آمد :

- ۱ - ابن رشد ارسسطوئی
 - ۲ - ابن رشد مسلمان اندلسی
 - ۳ - ابن رشد مسیحی سیجری (۱)
 - ۴ - ابن رشد مسیحی اکوینی (۲)
- با این ترتیب استخراج آراء خصوصی او کاریست بسیار دشوار و بر احتیاط - اما بطور کلی و خلاصه نحوه نظر اوراهی توان علی المعمول در سه مبحث : ۱ - علم المعرفة (شناخت شناسائی) ۲ - الهیات (خدا شناسی) ۳ - معرفة العالم (جهان شناسی) مورد گفتگو قرار داد .

۱ - Siger de Brabant سرپرست مدرسه رشدیه لاتینی در پاریس ، نیمه

قرن ۱۳ میلادی بود .

۲ - Saint Thomas d' Aquin متكلم معروف مسیحی متولد ۱۲۲۵ و متوفی

به سال ۱۲۷۴ .

الف - بحث معرفت یا شناخت شناسائی

Gnoséologie

این مبحث به عنوانین مختلف خوانده شده است:

- ۱ - مسئله انتقاد (Problem critique) که به نه آن تألیف پر ارج
کانت فیلسوف شهریر آلمانی بنامهای نقد خرد نیاب یا انتقاد عقلی محض
(Critique de la raison pure) و نقد خرد رفتار یا انتقاد عقلی عملی
(Critique de la raison pratique) می باشد.
- ۲ - علم المعرفة یا شناخت شناسائی (Gnoséologie)
- ۳ - مسئله شناسائی (Problème de la Connaissance)
- ۴ - علم العلم یا حصول علم هر کب = شناخت دانش (Epistémologie)
- ۵ - علم الاتقاد یا باصطلاح فلسفه اسلامی ، فصل الخطاب فلسفی
(Critériologie)

برای کسی که بخواهد در مسائل پس حسی و وراء طبیعی کوش و جستجو کند ،
دانش مزبور به عنوان پیش درآمد و مدخل آن علم محسوب می شود . باید ابتدا زاد
و توشه این سیروسلوک فکری را بررسی کنند که آیا کاف نیل به مقصد و درک مقصود
را می فرماید و یا اینکه رهرو در نیمه راه به صورت نیم بسمل درمی آید .

فلسفه ما برخلاف کاتنقد و هیوم و حکماء متعدد و شکاك (Scepticistes)
و فلاسفه حسی و تجربی (Empiristes) معتقد است که به رهبری عقل میتوان
حقایق را دریافت لکن یاک شرط اساسی و دستور ضروری دارد ، این دستور درست
راه بردن عقل ، به نصیحت و نوصیه دکارت عاملی نمی شود بلکه بازار وارغنوں ارسطو
می شود بهجت و سرور دریافت و نشاط معرفت را هیسر دانست .

ابن رشد، به حال سقراط و افلاطون تأسف می‌خورد که چنین علمی و وسیله دریاقی را نداشتند و اضافه می‌کند: سعادت و نیک بختی انسان بستگی به شناسائی رموز خوب فکر کردن و درست اندیشیدن دارد و این علم منطق است که طی راه معرفت را پیش ما آسان می‌کند و آدمی را از درک امور جزئی محسوس به فهم حقایق علمیه وارسته از ماده ارتقاء میدهد.

سپس می‌گوید: در اینکه حقایقی در جهان موجود است، شکی نیست. و ما هم به درک بسیاری از حقائق نائل آمده‌ایم، اما آن عده‌ای که دست خردرا از میوه حقیقت کوتاه می‌گیرند، کور باطنان و کم شوقانند.

عقل

کوهرشاھوار و شایان توجههای که در رساله الکندي في العقل - رساله الفارابي في العقل - رساله في العقل، تأليف ابن سينا - و خواجه نصیر الدین طوسی و شرح آن از علامه جلال الدین محمد بن اسعد صدیقی دوانی فیلسوف بزرگوار قرن نهم و دهم (متوفی ۹۰۸) هجری، و نیز در آثار اکثر حکماء اسلامی مورد بحث قرار گرفت، ابن رشد هم در رساله مستقلی از آن گفتگو کرد. وی می‌خواهد ماهیت و نحوه وجود و قدرت و توانایی آن را به روای کار ارسسطو بیان کند.

وی در این که عقل موجودیست غیر مادی، اختلافی با معلم اول ندارد، لکن اشکال و مورد ایراد در این است که آیا عقل یک حقیقت نوعیه‌ایست که به تعداد افراد مختلف است، یا این که هر فردی دارای یک نوع عقل خاصه‌ای می‌باشد. این ایراد واشکال برای حل مسأله معاد مطرح است که معنی به ارسسطوی غیر مسلمان نبود، و فیلسوف ما چون ناگزیر از بحث حشر و بازگشت ومسئول بودن عقل بود، در این زمینه گفتگوی مشروحی را مطرح ساخت. نگفته نماند که ابن رشد در مسأله معاد، قادر به معاد روحانی می‌باشد.

(نگارنده راجع به معاد و انواع آن در رساله‌هایی که از مفضل بن عمر ابهری و خواجه نصیر الدین طوسی – معتقدین به معاد روحانی و رساله شیخ مؤذن پیرو ملاصدرا وقائل به معاد جسمانی که در نشریه توحید تصحیح وجایز کردم، وهمچنین در ترجمه و شرح اتفاقادی شرح دوانی بررسالة العقل خواجه طوسی، مفصلًا توضیح داده‌ام).

حداشناسی Théologie

ابن رشد مسلمان در صدد تأثیف بین فلسفه و دین بر می‌آید و نحوه استدلال ارسطو را در اثبات خالق به عنوان محرك غیر متحرک بکار می‌برد. اما برخلاف ارسطو که پس از اثبات محرك غیر متحرک یا خداوند عالم، دیگر به نفي خدا یا ان گوناگون یونان نمی‌پردازد تا به سرنوشت سفر از گرفتار نشود، ابن رشد در توجیه معنی واحد و واحد همت می‌گمارد و در قسمت خداشناسی استدلایی (الهیات به معنی اخص Théodicee یا Théologie rationnelle) نظریات خاص و نوی غیر از آراء ابن سينا و خلاف عقاید متكلمين ابراز کرده است. مخصوصاً در مورد صفات خداوند که اهم آنها علم می‌باشد، قول ابن سينا وهم مسلکانش را که می‌گفتند علم خداوند به موجودات، علمی کلی هست، رد کرده‌گوید: اصلاً بحث درباره علم خدا به موجودات بنحو کلی یا جزئی که شباهت با علم بشری دارد، خواه از باب استدلال تمثیلی باشد یا نه، هیچ صحیح نیست. وعلمی که بنحو کلی یا جزئی باشد، در خور عقل منفعل که خود معلول است، می‌باشد و در جائی که بحث از وجود یک فعل ماضی و علت تامه است، چنان گفتوگویی شایسته طرح نخواهد بود^(۱) (لکن نباید از این گفتار، همیجو پندار

۱ - در اینجا خود را اذکر این حقیقت و توضیح ناگزیر می‌بینم : محققین غربی که درباره فلسفه اسلامی نگارش‌هایی دارند، از نظر گاه شیوه تحقیق و روش علمی پژوهش و بررسی استناد بسیار در خور توجه و شایان احترام اند اما از لحاظ فهم و استنباط که بقیه پاورقی در صفحه بعد

اشعریان ، مسأله تعطیل صفات را پیش کشید و یا نه همانند فلاسفه پیشین و معتزلیان مسأله نقی حقیقت صفات را مطرح کرد .

اما اثبات خدا بنحو اجمال چنین است که درجهان ، تغییر و دگرگونی از قدیم بوده و هست و این تغییر و حرکت ، ناچار باید از یک محرک غیرمتحرک باشد چون دور و تسلسل باطل می باشد .

جهان شناسی Cosmologie

ابن رشد در صدد این نیست که مانند حکماء پیشین یونان به تبیین ماده المواد عالم پردازد و اصولا در آن عصر ، چنین بحثی آن کیفیت که در یونان باستان مطرح

بقیه پاورقی از صفحه قبل

مطلوب هیچ قابل اعتنا و اعتماد نمی باشد ، خاصه در مورد فوق ، بویژه دیبورد مؤلف تاریخ فلسفه در اسلام ، اصلا منظور حکماء را در بحث مذکور نفهمیده اند . لذا برای روشن شدن اصل گفتگو ، و منشاء جدال توضیح می دهم :

در اینکه علم خداوند به ذات خویش ، ذاتی وحضوری میباشد ، وهم چنین در اینکه علم خداوند به ذوات مجرد (مانند عقول و نفوس) هم ، ذاتی وجزء ذات خداوند است مورد اتفاق نظر فلاسفه اسلامی می باشد . اما بحث در این هست که آیا علم الهی به امور مادی هم تعلق میگیرد یا نه ، اختلاف هست ، چون اگر بگوئیم خداوند به حوادث مادی علم دارد ، چون حوادث در معرض تغییر است ، پس در علم خداوند نیز تغییر حاصل خواهد شد و این صحیح نمی باشد . اما اگر بگوئیم ، همانظور که یک مکانیسین ماهر ، بالحتساب دقیق ، برکلیه رویدادهای یک موتور در ساعات بعدی ، ازقبل یک علم کلی دارد ، همینطور خداوند منشاء فعل نیز می باشد ، پس ، علم فعلی خواهد بود نه علم اتفعالي ، و منظور این رشد در مبحث فوق هم همین است که مطرح ساختن مسأله علم اتفعالي در باره یک ذات مطلق و فعل محض و هستی قام صحیح نیست و برای اینکه تشبیه و استدلال تمثیلی هم نکرده باشیم ، بهتر است که از طرح این گونه مسائل خودداری کنیم .

بود ، زمینه نداشت . و آنچه مورد پذیرش بود و جهان مادی را می ساخت ، در ابتدای آغاز و زمان ، یک موجود بی تصویر و شکلی بنام هیولی بود که در اثر فیض خالق صورگوناگونی پذیرفت و چون هیچگاه چنان قوه صرف و استعداد مخصوص ، منخلع و وارسته از حسورة ما نبوده است ، پس عالم ماده ، هر چند در یک فرم و شکل ناشناخته واپسی هم بوده باشد ، از قدیم بوده است . از این نکته دقیق است که مسئله مهم و خطیر حدوث و قدم مطرح گردید(۱) و متکلمینی چون غزالی را بجان فلسفه انداخت وابن رشد را در مقام دفاع ورد بر این کلام پردازان واداشت (۲) .

ابن رشد ، اختلاف فلاسفه را در این باب سطحی و لفظی فلتمداد می کند و میگوید جهان نه حادث حقیقی است و نه قدیم حقیقی . زیرا در صورت اول ، بالضروره تباہ خواهد شد . و در صورت دوم ، فیاضی به علت ندارد . بلکه یک امر است به دو لحاظ اگر بلحاظ استفاضه فیض وجود از جود قدیم آنرا بنگریم ، قدیم می باشد . و اگر از نقطه نظر تغییرات و دگرگونیها ایش لحاظ کنیم ، حادث خواهد بود . و آنچه غزالی و متکلمین در اینباره می گویند : «جهان در یک زمانی حادث شد که بین آن و اراده خداویд ، تراخی و درنگی در کار بود » ، صحیح نیست و اشکالات زیادی بر این قول وارد است که در تهافت التهافت ذکر گردید .

نگفته نماند که ابن رشد ، این شاگرد مکتب قرآن به دو عالم معتقد است : یکی عالم ثابت ولا يتغير اهر ، و دیگر جهان دگرگون شونده و گذرا بنام عالم خلق .

۱ - برای تحقیق مشروح درباره مسئله فوق رجوع شود به کتاب نگارنده تخت عنوان حدوث و قدم چاپ دانشکاه تهران .

۲ - رجوع شود به تهافت الفلاسفه تأیین غزالی و کتاب تهافت التهافت تأليف ابن رشد .

خدا و جهان

ابن رشد، همچون دیگر فلاسفه اسلامی و برخلاف غزالی و متكلمين اشعری، قائل بود به اینکه جهان از طریق اسباب و مسیبات طبیعیه به اراده ازلی الهی متصل و مرتبط است. غزالی که به شیوه برخی از ائمه اشاعره نظری ابوالحسن اشعری و قاضی ابوبکر باقلانی و متفکر بغدادی (متوفی ۱۰۳۷ میلادی) اقتداء کرده، معتقد بود که پیوندی سببی بین رویدادهای خارجی نیست و اگرهم برای ما مشهود است، بر حسب عرف و عادت می‌باشد. وروی این اصل، خدا هر وقت ارادهای بکند میتواند خارق العاده رفتار و ایجاد نماید. واین تلازم بین پدیدارها ضروری نیست بلکه یک اقتران عرضی می‌باشد.

این بیان بسیار سطحی، برفرض پذیرش آن، حربهای علیه خودشان می‌باشد. چون قول متكلمين درباره اسناد به فاعل غائب (خداوند) باطل می‌گردد و همچنین صانع حکیم را انکار نموده‌اند.

خلاصه آنکه عقل ما پیوند ضروری (نه اقتران عرضی) درجهان خارج بین اسباب و مسیبات و بعبارت دیگر علل معده (بضم هم و تشید دال) را درمی‌یابد و خداوند علت العلل و مسبب الاسباب است واین طبیعت ساخته شده از طریق علل معده و اسباب تهیوء با طبیعت سازنده ارتباط دارد.

تمه: به این مختصر اکتفا می‌شود و از موارد شورانگیز و جالب جدال ابن رشد با ابن سینا و مشائیون و همچنین از اختلافات وی با متكلمين که مجال و شرح بیشتری لازم دارد صرفنظر نموده، ومحض اطلاع داش پژوه طالب و شائق به ذکر مختصر آثار و مراجع بحث از ابن رشد می‌پردازیم.

كتب و مراجع به زبان فرانسه

- 1 - E . Ronan: Averroëse at l' Averroïsme, Paris , 1925,1882.
- 2 - Gauthier : Ibn Rochd (Averroëse) , paris , 1948.
- 3 - P. Mandonnet : Siger de Brabant et l ' Averroïsme latain au Xlle siècle , Louvain , 1908 , 1911 .
- 4 - A . Jourdain : Recherches critiques sur l' âge et l'origine des traductions latines d' Aristote . Cet sur les documents grecs ou arabs employés par les docteurs scolastiques) . Paris , 1883 .
- 5 - S . Munk : Mélanges de philosophie Juive et arabe . Paris , 1893 .
- 6 - M . Allard. Le Rationlisme d' Averroès d' après une étude sur la Création in Bulletin d' Etudes Orientales , Damas ' 1955 , 1954 .
- 7 - Forget : La philosophie arabe et la phios - Scholastique . بروکسل 1895 .

مقالات و کتب مراجع به زبان آلمانی

- 8 - S . Frankel, J . Freudenthal : Die Durch Averroes erhaltenen Fragmente Alexanders Zur metphysik des Aristoteles . در مجله → Abhandel . d . Kgl . Akad . Wiss . Zu Berlin 1884 .

- ۹ - M . Horten : Die Methaphysik des Averroes.
ترجمه آن در مجله → Abhandl , Z philosophie U. ihrer Gesch
→ شماره ۳۶ سال ۱۹۱۲.
- ۱۰ - B . Carra de Vaux : Die Hauptihren das Averroes nach
seine Schrift , Bom , Die Widerlegng des Gazali , 1913.
- ۱۱ - M . Worms : Die Lehre Von der Anfangslosigkeit der
WeIt bie den mittelatterliehen arabischen philosophen
etc . . . → زیر عنوان Abhandl . des Ibn Rochd Über
das problem Beitrage Z Gesch → der Welts-
chophgung ۱۹۰۰ ، چاپ ۳ ، جزء ۴
- ۱۲ - T . J . de Boer : Die Wietersprüche d . Philos . u . ihr.
Ausgleich durch Ibn Roschd . استراسبورگ ۱۸۹۴
- ۱۳ - Goldziher : Die Islam u Jüd . Philos . Di Kul-
ture der Gegenwart . → در مجله جلد اول ، جزء ۵ صفحه ۶۴ بعد
- ۱۴ - Brockelmann : Gesch d . Ar . Litt . جلد ۱ صفحه ۴۶۱ بعد

مقالات و کتب مراجع به زبان ایتالیائی

Lasinio : II Commendio di Avverroe alla Poetica di Aris-
totéle . ۱۸۵۹ . مونیخ

ترجمه ایتالیائی از دو متن عربی و عبری (تفسیر ابن رشد بر کتاب شعر اسطو)
که در سال ۱۸۷۲ چاپ شد .

B . Carra de Vaux : Il testo arabo del Commento medio
di Avverroe Retorica di Aristotele. ۱۸۷۵-۱۸۷۸ فلورانس

Miguel Asin , Palacios : II Avverroismo théologico de Santo de Homenaje à D. Francissco .

مقالات و کتب مراجع به زبان انگلیسی

M. Fakhry : Islamic Occasionalis and its Critique by Avverrois and Aquinas . London , 1958

Carra de Vaux : The History of philosophy in Islam
London , 1903 .

D . Macdonald : Development of muslim théology .

چاپ نیویورک ، ۱۹۰۳ ، صفحه ۲۵۵ به بعد .

HA . Wolfson - : Auicenna , Algazli , Auersoes on divine
attributes . Homenaje a Millas - Vallicrosa , II , 1956
PP 545 - 571 .

HA . Wolfson - : Averroes , lost treatise on the Prime mover.
Hu cA 23 , Part IV (1950 - 51) PP 683 - 410 .

مراجع تحقیق به زبان عربی

آراء اهلالمدینة الفاضله :

فارابی . بکوشش دیتریشی - لیدن ۱۸۹۵ و همچنین سال ۱۳۲۵ و ۱۳۲۳ در مطبوعه النیل در ۱۲۷ صفحه و به سال ۱۳۲۴ در مطبوعة السعاده در ۱۲۸ صفحه چاپ شده است .

آریانا دائرة المعارف : بفارسی

انجمن دائرة المعارف افغانستان - مطبوعه کابل ۱۳۲۸ جزء پنجم صفحه ۸۰۱

۳- ابن رشد :

الاب يوحنا فميره . در دو جزء - بیروت ۱۹۴۹ .

۴- ابن رشد :

عباس محمود المقاد . بیروت ۱۹۵۳ .

۵- ابن رشد :

مولوی محمد یونس صاحب انصاری ، به اردو در ۳۹۰ صفحه ، جزء سلسله انتشارات دارالصنفین شماره ۱۹ در مطبوعه معارف گرومین چهی به سال ۱۳۴۲ چاپ شد.

۶- ابن رشد :

محمد یوسف موسی - چاپ مصر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
مال بمال بنج علوم انسانی

۷- ابن رشد و فلسفته :

استاد فرح انطون (متوفی ۱۹۲۳) منشی مجله الجامعة ، چاپ اسکندریه ۱۹۰۳ . در این کتاب ارزشنه ، اشکالات شیخ محمد عبده درشش مقاله و باسخ آن اشکالات از طرف دانشگاه در ۶ مقاله ، چاپ شده است و جمماً ۲۲۷ صفحه میباشد .

۸- الاعلام :

ابن قاضی شهیه (احمد بن محمد - ۹۶۰ - ۱۰۲۶) عنوان کامل : جزءه -

الاقبال فیمن حل من الاعلام بمدینه فاس - چاپ سنگی در فاس به سال ۱۳۰۹

٩ - بغية الملتمس :

الضيبي (ابن عمير - ابو جعفر احمد بن يحيى ٥٩٩) عنوان کامل کتاب : بغية الملتمس فی تاریخ رجال اهل الاندلس، که ضمن انتشارات مکتبة الاندلسیه به کوشش کودیر و ریبیرا در مادرید به سالهای ١٨٨٣ تا ١٨٩٢ چاپ شده است .

١٠ - تاریخ الاندلس :

تألیف مستشرق ، یوسف شیباح ، ترجمه عربی توسط عبدالله عنان . چاپ مصر

١١ - تاریخ الحکماء :

شهرزوری ، ترجمه مرحوم ضیاء الدین دری چاپ سربی تهران . و نیز متن عربی آن بنام تزهه الارواح .

١٢ - تاریخ الفلسفه فی الاسلام :

دی بور : ترجمه عبدالهادی ابی ریده .

١٣ - تاریخ ملل و دول اسلامی :

تألیف کارل بروکلمان : ترجمه دکتر هادی جزايری - بنگاه ترجمه و نشر کتاب -

١٣٤٦ ص ٢٩٣ و ... بروکلمان به روش کاملاً ساده‌ای محیط نشوونمای ابن رشد و کارهای او را بیان کرده است .

١٤ - تتمه صوان الحکماء :

بیهقی . ابوالحسن علی متوفی ٥٦٥ . چاپ لاھور ١٣٥١ و چاپ دمشق ١٣٦٥ .

١٥ - دائرة المعارف الشعب :

مصر - ١٩٥٩ - ج ٣ ص ١٩٨ بعد .

١٦ - تفسیر ما بعد الطبیعه :

ابن رشد - بیروت - ١٩٣٨ و ١٩٥٢ .

١٧ - التکمله (لکتاب الصله) :

ابن ابار ، وی آن را در تکمیل کتاب الصله ابن بشکوال نوشتہ وجزء انتشارات

المکتبة الاندلسیه بکوشش استاد کودیر به سال ١٨٨٣ تا ١٨٩٢ چاپ شد .

١٨ - تلخیص ابن رشد لكتاب ما بعد الطبيعه :

ابن رشد ، طبع مادرید - ١٩١٩ .

١٩ - تلخیص كتاب النفس :

ابن رشد - مصر - ١٩٥٠ .

٢٠ - تهافتتهاfe :

ابن رشد ، نشر الاب لوحج . چاپ بيروت ١٩٣٠ - اين كتاب با متن تهافتة -

الفلسفه غزالی و محکمات خواجه زاده در مطبعه خيريه ويکبار هم بد سرمایه مصطفی

اسبابی الحلبی و اخویه در مصر به سال ١٣٢١ چاپ شده است .

٢١ - تهافتتهاfe :

غزالی - باتهافتتهاfe ابن رشد و حاشیه (با محکمات) خواجه زاده در مصر

به سال ١٣١٩ و ١٣٢١ چاپ شده .

٢٢ - الجمع بين رأيي الحكيمين :

فارابی - جزء رسائل او بنام «أشهرة المرضية في بعض الرسائلات فارابي» ،

بکوشش استاد دیترشی در لیدن بد سال ١٨٨٩-٩٠ در ١١٨ صفحه چاپ شده وهمچنین

تحت عنوان رسائل الفارابی (مشتمل بر ٨ رساله) در مطبعه السعادة به سال ١٣٢٥

در ١٧٦ صفحه چاپ شد .

٢٣ - دائرة المعارف الاسلامية :

ترجمه به عربی : محمد ثابت القندي و دیگران - چاپ سوم - مصر - ١٩٣٣

جلداول ص ١٦٦ تا ١٧٥ مقاله کاراده‌فو .

٢٤ - الديباج المذهب :

ابن فرحون اليعمری (برهان الدين ابوالوفاء ابراهیم بن علی - ٧٩٩) عنوان

کامل کتاب چنین است : الديباج المذهب في معرفة علماء المذهب (في تراجم اعيان

مذهب الامام مالک) مشتمل بر شرح حال ششصد وسی واندی نفر از علماء است به سال

١٣١٦ در ٣٠٤ صفحه در فاس چاپ شد .

٢٥ - رسائل ابن رشد :

جیدر آباد - ۱۹۴۷ .

٢٦ - الشذرات الذهب :

ابن حماد حنبلي متوفى ١٠٨٩ طبع مكتبة القدسى ، مصر ١٣٥١ .

٢٧ - الصلة :

ابن بشكوال (ابو القاسم خلف بن عبد الملك ٥٩٥ - ٥٧٨) عنوان كامل كتاب
چنین است : الصلة في تاريخ أئمه الاندلس وعلمائهم وفقهائهم وآدباهم . در دو جلد
جزء انتشارات المكتبة الاندلسيه در بین سالهای ١٨٨٣ تا ١٨٩٢ بکوشش استاد کودیر
اسپانیائی در مادرید چاپ شد .

٢٨ - طبقات الاطباء :

ابن ابي اصييعه - مصر ١٨٨٢ .

٢٩ - فتاوى :

ابن الصلاح (تقى الدين ابو عمرو عثمان بن عبد الرحمن الشهريزوري ٥٧٧ - ٦٤٣)
معاصر ابن رشد و مدتى در اندلس بود و فتاوى او بسیار مشهور است .

٣٠ - فصل المقال في مابين الحكمه والشريعة من الاتصال :

ابن رشد - بااهتمام مستشرق ميلير - مصر ١٣١٩ و ١٣٢٨ .

٣١ - قصة حى بن يقطنان :

ابن طفيل . در مطبعة الوطن به سال ١٢٩٩ و در مطبعه وادى النيل در ٤١ صفحه
به سال ١٢٩٩ و نيز در مصر به سال ١٣٢٢ در ١٠٠ صفحه و در مطبعة السعاده به سال
١٤٢٧ در ٧٨ صفحه و در الجزائر به سال ١٩٠٠ در ١١٨-١٣١ صفحه با ترجمه
فرانسه آن .

٣٢ - الكشف عن مناهج الادله :

ابن رشد ، بااهتمام مستشرق ميلير . مصر ١٣١٩ هـ

٣٣ - المعجب فی تلخیص اخبار المغرب :

مراکشی (ابو محمد عبدالواحد بن علی - ٥٦١ھ) با مقدمه در شرح حال مؤلف به انگلیسی توسط دوزی، چاپ دوم لیدن به سال ١٨٨١ در ٢٢ و ٢٩ صفحه و دمشق به سال ١٣٢٤.

٣٤ - المعجم :

ابن ابار (محمد بن عبدالله ٥٩٥-٦٥٨) عنوان کاملش چنین است: المعجم فی أصحاب القاضی ابن علی الصدفی، که جزء مجموعه المکتبة الاندلسیه به سال ١٨٨٣ تا ١٨٩٢ در مادرید به کوشش استاد کودیر اسپانیائی چاپ شد.

٣٥ - المغرب :

ابن سعید المغربی (نورالدین ابوالحسن علی - ٦١٠-٦٨٥ھ) عنوان کامل کتاب: المغرب فی حلی المغرب، که در حدود پانزده جلد (نقل از معجم المطبوعات از کشف الظنون) میباشد که کتاب چهارم آن با ترجمه آلمانی پروفسور کارل فولرس در لیدن به سال ١٨٩٨/٩ در ١٣٢ و ١٨٠ صفحه چاپ شد.

(Carra de vaux)

(در راهنماه المعارف الاسلامیه ۱: ۱۶۶-۱۷۵)

٣٦ - المنقد من الضلال :

غزالی-باسه رساله دیگر تحت عنوان اربع رسائل الغزالی در مصر به سال ١٣٠٣ و در بمبئی به سال ١٨٩١ در ١٤٤ صفحه چاپ شد. این کتاب به فارسی بنام (اعترافات غزالی) توسط آقای طباطبائی ترجمه و اخیراً در تهران بطبع رسید.

٣٧ - نفح الطیب :

المقری، مصر، مطبعة امیریه.